

บทคัดย่อ

T 162307

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการใช้อำนาจตรากฎหมายของ
ฝ่ายปกครองตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541

ชื่อผู้เขียน : นายวรรณรัตน์ ศรีสุขใส

ชื่อปริญญา : นิติศาสตรมหาบัณฑิต

ปีการศึกษา : 2545

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์:

1. ศาสตราจารย์ ดร.ธีระ ศรีธรรมรักษ์	ประธานกรรมการ
2. อาจารย์ ฐาปบุตร ชมเสวี	

พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 เป็นกฎหมายมหาชนที่ได้กำหนด บทบัญญัติมอบอำนาจให้ฝ่ายปกครองสามารถตรากฎหมายลำดับรองขึ้นได้ เพื่อให้ การดำเนินการให้บริการสาธารณะ (public service) ของฝ่ายปกครองบรรลุผลสำเร็จเกิด ประโยชน์กับประชาชนซึ่งอยู่ภายใต้การปกครองอย่างสูงสุด และในสภาวะการณ์ที่ ลังคม เศรษฐกิจมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาเช่นนี้ (dynamic) การบัญญัติกฎหมาย ที่มีความยืดหยุ่น มีความคล่องตัว จะทำให้การบังคับใช้กฎหมาย (law enforcement) มี ประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม การมอบอำนาจนิติบัญญัติให้แก่ ฝ่ายปกครองโดยไม่มีขอบเขตจำกัด (blank check) เป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ แม้จะอ้างว่าเป็น เรื่องทางเทคนิค ก็เป็นเรื่องที่สามารถจำกัดขอบเขตได้ การมอบอำนาจโดยไม่มีขอบเขตจะ เป็นการกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน เพราะเป็นการให้ดุลยพินิจแก่ฝ่ายปกครอง ในการออกกฎหมายลำดับรองได้ตามอำเภอใจ

ดังนั้น การปกครองประเทศภายใต้หลักนิติรัฐ (rule of law) การใช้อำนาจตรา กฎหมายลำดับรองของฝ่ายปกครองจะต้องชอบด้วยกฎหมายจะตรากฎหมายลำดับรองเกิน ขอบเขต หรือขัดแย้งกับกฎหมายแม่บทมิได้ มิฉะนั้นอาจจะถูกเพิกถอนโดยศาลปกครองได้ และกรณีที่ฝ่ายนิติบัญญัติมอบอำนาจให้ฝ่ายปกครองตรากฎหมายลำดับรองได้นั้น โดย หลักทฤษฎีการแบ่งแยกอำนาจ (separation of power) ฝ่ายนิติบัญญัติจะต้องระบุขอบเขต

T 162537

การให้อำนาจฝ่ายปกครองตรากฎหมายลำดับรองไว้ให้ชัดเจน เพื่อป้องกันมิให้ฝ่ายปกครองใช้อำนาจตรากฎหมายลำดับรองตามอำเภอใจ ซึ่งจะเป็นการกระทบกระเทือนถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชน

สำหรับกฎหมายลำดับรองที่ฝ่ายปกครองตราขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ควรปรับปรุง แก้ไข ให้อยู่ในขอบเขต ไม่ขัดแย้งกับพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บท และเพื่อให้พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 เป็นกฎหมายที่มีความถูกต้องสมบูรณ์ในทุก ๆ ด้าน และสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ควรปรับปรุงพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ซึ่งเป็นกฎหมายที่จำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล โดยระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายฉบับนี้ขึ้นไว้ในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ด้วย

ABSTRACT

TE 162537

Thesis Title : Legal Issues Concerning the Exercise of Legislative Powers by the Administrative Authority under the Labour Protection Act, B. E. 2541

Student's Name : Mr. Wannarat Srisuksai

Degree Sought : Master of Laws

Academic Year : 2002

Advisory Committee :

1. Prof. Dr. Thira Srithamaraks Chairperson
2. Mr. Thapabutr Jamasevi

The Labour Protection Act B.E. 2541 is a public law which has regulated the legal provision of the delegation of legislative power to the administrative sector to issue secondary laws as a mean to achieve the conveyance of public services to its people such that the people can utilize those services ultimately. In the context of dynamic social and economic change, creating flexible laws is the most suitable method of administration as these laws can be enforced more efficiently and effectively. However, providing unlimited power and scope to the administrative sector delegate authority to regulate laws should not be permitted. Even though delegation may be claimed to be in relation to technical issues, it should be restricted to authorized areas. With unlimited power and scope to issue law, the legislation

of the law will depend on the administrative sector's discretion; consequently, the rights and freedoms of the people might be adversely affected.

In this regard, for the government of the country to abide by the rule of law, the authorization for the legislative power to issue secondary laws must fall within the jurisdiction of the law itself. Laws can not be issued which are contrary to the Basic Law; otherwise, they will be withdrawn by the Administrative Court. According to the Theory of Separation of Powers, the legislative sector will authorize its power and specify the precise scope of the power to the administrative sector for issuing secondary laws. As a result, the administrative sector can not use the authorized legislative power to issue secondary laws arbitrarily which will probably affect people's rights and freedoms.

The secondary laws which the administrative sector issued under the Labour Protection Act B.E.2541 should fall within the specific scope of the preceding restrictions and not be contrary to the Basic Law. Achieving this will mean that the Labour Protection Act B.E.2541 will be a perfect law in all respects and will comply with the Constitution of the Kingdom of Thailand B.E.2540. Therefore, the Act, which limits people's rights and freedoms, should be considered to be a specific legal provision of Constitutional Law which authorizes power to the administrative sector for issuing the Act.